

**Document de contribució
del Govern de Catalunya
a la presidència espanyola
del Consell de la Unió europea 2010**

I. INTRODUCCIÓ

El primer semestre de 2010, Espanya assumirà per quarta vegada la presidència del Consell de la Unió Europea en un moment decisiu per a la Unió des del punt de vista econòmic i institucional. Més de trenta anys després del restabliment de la democràcia i de la instauració de l'Estat autonòmic, més de vint anys després de l'adhesió a la UE, Espanya ha d'exercir la presidència del Consell d'acord amb la seva estructura política i constitucional i fent-ne part als seus socis europeus. Les comunitats autònomes espanyoles estan preparades per ser implicades en els treballs de la presidència del Consell d'acord amb les competències i responsabilitats que els atorga la Constitució i els seus respectius estatuts d'autonomia.

En virtut de l'article 186.4 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, el Govern de la Generalitat ha de dirigir al Govern de l'Estat les observacions i les propostes que estimi pertinents sobre les iniciatives i les propostes que l'Estat presenti davant la Unió Europea. Amb la voluntat de donar compliment a aquest mandat estatutari, el Govern de la Generalitat va crear el passat 17 de març un grup de treball interdepartamental sobre la presidència espanyola del Consell de la Unió Europea. El grup té com a missió preparar, coordinar i articular la contribució catalana al programa de la presidència espanyola, així com coordinar l'organització d'actes vinculats a la presidència que puguin tenir lloc en territori català durant el primer semestre de 2010. El grup atorga també una atenció especial a l'impuls de la Unió per la Mediterrània i la participació en els projectes que es desenvoluparan durant aquest període.

Aquest document constitueix una primera contribució del Govern de la Generalitat a la presidència espanyola del Consell. El document consta de dues parts diferenciades. Primerament, el Govern de Catalunya realitza propostes sectorials perquè siguin tingudes en compte pel Govern d'Espanya en l'exercici de les seves tasques a la presidència de torn del Consell i perquè eventualment siguin integrades en el programa de la presidència. D'acord amb el format d'un programa de la presidència del Consell de la UE, les propostes estan ordenades segons les diferents formacions del Consell. En segon terme, el Govern de Catalunya trasllada al Govern d'Espanya un seguit de consideracions sobre l'oportunitat de millorar i aprofundir la participació de la Generalitat, i en general les comunitats autònomes, en els afers europeus d'acord amb l'actual bloc de constitucionalitat aprofitant l'ocasió de la presidència espanyola del Consell.

El Govern de Catalunya desitja que aquest document sigui acollit favorablement pel Govern de l'Estat i que Espanya pugui exercir la presidència del Consell de la Unió com un exemple reeixit de governança multinivell i d'unitat en la diversitat, dues senyes d'identitat del projecte europeu que fem també nostres.

II. PROPOSTES ENTORN AL PROGRAMA DE LA PRESIDÈNCIA ESPANYOLA

1. AFERS GENERALS I RELACIONS EXTERIORS

1.1 AFERS GENERALS

Afers institucionals

El Tractat de Lisboa entrarà en vigor l'1 de gener de 2010, coincidint amb la presidència espanyola del Consell, sempre i quan conclogui, durant el segon semestre de 2009, el procés de ratificació pendent en alguns estats membres de la Unió.

La Generalitat de Catalunya desitja assenyalar la rellevància de les modificacions que el Tractat de Lisboa incorporarà a l'estructura institucional de la Unió. Aquest Tractat permetrà, en alguns àmbits, una millor agilitat i eficàcia en el sistema de presa de decisions i dotarà la Unió d'una major estabilitat interna i visibilitat institucional en el context internacional.

Entre els altres preceptes introduïts pel Tractat de Lisboa, el Govern de la Generalitat de Catalunya ressalta el principi de la Unió de respecte de l'autonomia regional i local, i el reconeixement de la promoció i el foment de la diversitat cultural i lingüística dels pobles d'Europa com un dels seus objectius.

En aquest sentit, el Govern de Catalunya manifesta la seva voluntat que la presidència espanyola del Consell impulsi, sempre que procedeixi, la dimensió regional en les diferents polítiques de la Unió. Així mateix, insta a promoure la participació adequada de les regions en les iniciatives i projectes de la Unió sobre la base de la governança multinivell, d'acord amb els marcs constitucionals de cada Estat membre. Per això, el Govern de Catalunya sol·licita que la presidència espanyola faci seves les recomanacions realitzades pel Comitè de les Regions en el seu Llibre Blanc sobre la Governança Multinivell.

En l'àmbit del multilingüisme, la Generalitat de Catalunya manifesta la necessitat de que la presidència espanyola del Consell vetlli i impulsi que les iniciatives de la Unió no es limitin a les llengües oficials de la Unió sinó que es tingui en compte totes les llengües, en especial aquelles que tinguin un reconeixement oficial al si dels diferents estats membres.

En conseqüència, una presidència en la que s'impulsi una major participació de les regions en els assumptes europeus i es promogui i protegeixi la riquesa lingüística i la diversitat cultural europea, d'acord amb les estructures polítiques i constitucionals dels estats membres, suposaria enfortir de forma inequívoca la nova etapa del procés d'integració europea que s'iniciaria amb l'entrada en vigor del Tractat de Lisboa. Aquesta orientació de la presidència espanyola contribuiria a l'apropament de la ciutadania a la Unió Europea.

Estratègia de Lisboa post-2010

La revisió de l'Estratègia de Lisboa per al període a partir de 2010 és del màxim interès del Govern de Catalunya. El repte del desenvolupament sostenible i de l'ocupació en pro d'una economia del coneixement és avui encara més vigent en l'actual context econòmic. Caldrà que la redefinició dels objectius de la futura Estratègia de Lisboa compti amb la participació de les regions i els ens locals, una participació que s'ha de mantenir a totes les fases per coadjuvar en l'èxit de les reformes. És convenient també reconsiderar l'efectivitat del mètode obert de coordinació per portar a terme les reformes necessàries per assolir els objectius de Lisboa.

Cal afirmar en la redefinició dels objectius les qüestions relatives al desenvolupament sostenible i al medi ambient, que representen una sòlida contribució a la creació de llocs de treball i a la consolidació d'una activitat econòmica amb futur.

Futur de la política de cohesió

El Govern de Catalunya segueix amb particular atenció els debats al voltant del futur de la política de cohesió, en la definició de la qual demana la seva implicació com a part activa i no mera destinatària d'aquesta política europea. En aquest sentit, ha formulat una contribució a la consulta de la Comissió Europea sobre el Llibre verd de cohesió territorial.

El Govern de Catalunya advoca per una concepció més àmplia de la cohesió territorial que tingui en compte els nous reptes als quals ens enfrontem, com ara la globalització, el canvi climàtic, la seguretat energètica o la immigració, fenòmens amb un impacte notable als territoris europeus.

Defensa també una major flexibilitat a l'hora de definir els objectius concrets als quals es destinen els fons europeus en funció de la idiosincràsia de cada regió. La política de cohesió ha d'adaptar-se també a la diversitat institucional i política de les regions, per la qual cosa ha de comptar amb les regions amb poder legislatiu com a part activa en el procés.

Es planteja també la necessitat d'una major vertebració dels fons europeus destinats a cada regió en una estratègia de competitivitat i sostenibilitat regional més àmplia, en què s'identifiquin els reptes i oportunitats específics de la regió i es concretin les mesures regionals, estatals i europees oportunes.

Finalment, caldria reforçar els fons destinats a la cooperació territorial, atès el potencial beneficiós per a la integració europea que aquesta implica i el seu eventual impacte en els altres objectius sectorials de finançament.

Aquesta estratègia envers la política de cohesió ha d'implicar també entitats locals, actors socials i ONGs per contribuir a adaptar les polítiques als diversos contextos socioeconòmics i de governança.

Política marítima integrada

El paper fonamental que poden jugar determinades polítiques sobre el medi marítim justifica sobradament la necessitat de comptar amb una política marítima integrada:

des de les qüestions vinculades amb la seguretat (un vessament té efectes ecològics generalitzats), l'ordenació del transport, la política portuària (amb la potenciació de fórmules com el transport marítim de curta distància), etc.

Així doncs, es fa necessària una política marítima integrada a nivell europeu que estableixi uns criteris comuns per a tots els estats membres mitjançant l'elaboració de legislació, plans i programes articulats i coherents, i mitjançant l'harmonització de normatives i condicions socials i mediambientals. D'aquesta manera s'aporta una visió harmonitzadora i de conjunt que superi els límits lògics que es donen quan les iniciatives es plantegen des d'una òptica més reduïda o sectorial.

Ara bé, tal com va quedar reflectit en l'aportació de la Generalitat de Catalunya a la consulta pública sobre la política marítima europea, és important definir quines són les qüestions que necessiten ser regulades a nivell comunitari, i quines, per aplicació del principi de subsidiarietat o per les diferències territorials existents, convé que siguin abordades des de nivells inferiors d'administració, donant un major protagonisme a les regions litorals (i als diferents agents implicats, d'acord amb les possibilitats d'aportació d'aquests) en la definició de les normes, plans i programes, i en el disseny i aplicació de les mesures que calgui aplicar per assegurar el màxim d'eficàcia en l'assoliment dels objectius a nivell del conjunt de la Unió Europea.

La política marítima integrada de la UE ha de considerar, conjuntament, el desenvolupament de les activitats econòmiques i socials vinculades als mars i als oceans i la preservació i el control de la qualitat del medi marítim. Una política integrada evitarà l'existència d'una pluralitat de polítiques disperses i permetrà un aprofitament més sostenible del medi marítim, com també reavaluar el potencial del mar com a àmbit per crear un valor afegit econòmic i social.

El Pla d'Acció que la Comissió Europea va presentar el 10 d'octubre de 2007 conté una llista d'accions a dur a terme, com a primer pas cap a aquesta nova política integrada. Més enllà de les que ja s'estan realitzant, la presidència espanyola hauria d'impulsar la concreció de les que encara només són propostes, com ara l'estratègia d'adaptació dels mars i els oceans al canvi climàtic o l'elaboració d'una governança marítima integrada.

D'altra banda, la presidència espanyola ha de donar una especial rellevància a la celebració, el 20 de maig, del Dia Europeu del Mar, que s'ha creat com una de les accions claus de la política marítima integrada de la UE.

Ampliació

El Govern de Catalunya considera que la presidència espanyola del Consell ha de prosseguir amb el procés d'ampliació, tot fent del compliment dels criteris de Copenhaguen per part dels països candidats l'únic factor que determini el ritme i el desenllaç de les negociacions d'adhesió.

Ahora, destaca, com ho ha fet reiteradament el Comitè de les Regions, el paper dels ens regionals i locals en els diferents processos d'adhesió.

Bona administració

Alguns elements bàsics per al desenvolupament del teixit social i econòmic d'un territori són, entre d'altres aspectes, garantir la seguretat jurídica en els intercanvis comercials, disposar d'una bona administració, o reduir els costos de relació d'empreses i ciutadania amb l'Administració.

Els treballs desenvolupats per reforçar els valors i l'ètica a les administracions, les experiències de millora dels processos a les administracions o l'impuls de l'administració electrònica, adquireixen especial rellevància en el foment d'aquests elements i haurien de ser una de les prioritats de la presidència espanyola.

En aquest sentit, el Govern de Catalunya vol plantejar la possibilitat de constituir un Observatori de l'Administració Pública, que permetés la difusió i foment de bones pràctiques en aquestes matèries a escala euromediterrània.

1.2 RELACIONS EXTERIORS

Cooperació euromediterrània

La presidència espanyola ha de suposar un impuls definitiu a una nova etapa en la cooperació euromediterrània amb la creació de la Unió per la Mediterrània (UpM), que dóna estabilitat al procés, reforça el sentit d'apropiació per part dels estats membres, encarna la voluntat d'unir esforços públics i privats i centra l'atenció en els projectes concrets, els quals haurien de ser objecte de licitació pública.

Les regions europees poden realitzar una aportació valuosa a la cooperació euromediterrània portant a terme projectes amb un impacte concret en la ciutadania. Aquest és l'objectiu de l'Assemblea Regional i Local Euromediterrània (ARLEM) instaurada a iniciativa del Comitè de les Regions. La presidència espanyola haurà de garantir una òptima incardinació d'aquesta assemblea en l'entramat institucional respectiu, d'acord amb el mandat de la Declaració de Marsella de 4 de novembre de 2008. Aquesta incardinació hauria de ser efectiva a partir de la constitució formal de l'ARLEM a Barcelona, durant presidència espanyola, precedint la segona cimera de la UpM que es podria celebrar també a la capital catalana.

Així mateix, es fa necessari crear un entorn favorable a la progressiva implantació d'un espai col·laboratiu a l'entorn de la UpM al voltant de les prioritats fixades a la Cimera de París i del qual haurien de sorgir propostes de projectes, així com facilitar el contacte entre possibles socis per a l'execució d'aquests. Seria convenient, doncs, que la Secretaria de la UpM col·labori estretament amb xarxes empresarials i la societat civil per reforçar el vessant econòmic i social de la nova fase de la cooperació euromediterrània.

El Govern de Catalunya considera també que la presidència espanyola hauria de garantir que la UpM assumeixi la globalitat del patrimoni del Procés de Barcelona, sobretot pel que fa al compromís en pro dels drets humans, la democràcia i el desenvolupament sostenible.

En l'àmbit de la Política Europea de Veïnatge es fa necessari augmentar els fons destinats a la cooperació a nivell interregional, en el marc de l'Instrument Europeu de Veïnatge i Associació, atesa la seva potencialitat per actuar en l'àmbit dels projectes concrets des de la proximitat a la ciutadania.

Relacions exteriors

En pro d'una diplomàcia europea integral, la UE no pot desaprofitar el potencial de l'acció exterior de les regions europees, la qual contribueix a l'enfortiment dels vincles amb la resta del món i al desenvolupament d'unes relacions internacionals pacífiques i amistoses. És per això que els governs no estatals han de veure reconegut el seu paper en el marc de la política exterior de la UE.

Política comercial

En l'àmbit de la política comercial, el Govern de Catalunya considera que la presidència espanyola hauria de concretar avenços en l'objectiu de crear una àrea de lliure comerç euromediterrània, que sigui un factor de desenvolupament econòmic i progrés per als nostres veïns mediterranis. Les relacions comercials amb la resta de països més desenvolupats també hauria de ser objecte de reforçament, aprofitant o consolidant els acords bilaterals o sectorials actuals, com ara els Estats Units, el Japó o la resta de països de l'OCDE. Aquesta cooperació comercial s'hauria de reflectir també en les converses multilaterals realitzades en el si de l'OMC.

Cooperació al desenvolupament

La important funció que desenvolupen els governs no estatals en la cooperació al desenvolupament ha de tenir un reflex en la participació d'aquests, no només en l'execució de fons europeus, sinó també en el procés de disseny de polítiques europees de cooperació.

Així mateix, la cooperació al desenvolupament ha de tenir en compte també que el desenvolupament sostenible, especialment pel que fa a la lluita contra el canvi climàtic, és un repte a escala mundial, per la qual cosa la cooperació al desenvolupament ha d'integrar en les seves accions els objectius de la gestió sostenible dels recursos naturals, la reducció de la contaminació i la protecció de la biodiversitat.

2. JUSTÍCIA I AFERS D'INTERIOR (JAI)

En l'àmbit de la justícia i dels afers d'interior, correspondrà a la presidència espanyola del Consell començar a aplicar el Programa Pluriennal 2010-2014 per al desenvolupament de l'Espai de Llibertat, Seguretat i Justícia, així com impulsar els treballs per a l'aprovació del corresponent Pla d'Acció. El Govern de Catalunya sol·licita que, en aquesta comesa, la presidència espanyola treballi per consolidar el model de justícia de la Unió Europea definit al Programa de l'Haia, particularment les mesures relatives a l'execució penal i a l'estatut de les víctimes en el procés penal, no contemplades adequadament al Programa d'Estocolm.

Dels aspectes d'actuació comuna relatius als drets fonamentals i ciutadania, el Govern de Catalunya advoca per prestar particular atenció i donar el suport necessari a la protecció dels drets dels infants, així com a la lluita contra la violència de gènere.

2.1 IMMIGRACIÓ I ASIL

En matèria d'immigració, el Govern de Catalunya aposta per augmentar la cooperació amb els països emissors per tal de millorar la gestió de fluxos migratoris. Aquesta cooperació ha d'implicar la promoció d'accions inicials d'acollida als països d'origen de les persones que volen migrar. Aquesta cooperació amb els països emissors haurà de prestar particular atenció també a la prevenció de les migracions de menors no acompanyats.

En l'àmbit de la integració, caldrà que la UE doni suport a iniciatives que afavoreixin la participació a la vida pública de les persones immigrades, eventualment el dret de vot, a fi i efecte d'assegurar la seva participació plena en una cultura política comuna. Així mateix, és necessari continuar amb les accions impulsades en favor del diàleg intercultural durant l'Any Europeu 2008 per garantir la construcció d'una cultura pública compartida que incorpori la diversitat a la societat.

2.2 JUSTÍCIA

En l'àmbit de la justícia, el Govern de Catalunya considera prioritari construir un espai judicial europeu eficaç. D'una banda, s'ha de garantir l'accés efectiu a la justícia per a tots els ciutadans dels estats membres. D'altra banda, s'ha d'impulsar el desenvolupament progressiu d'una cultura judicial europea a través de la formació i el treball en xarxa, així com de la promoció dels principis de la confiança mútua i del reconeixement mutu.

3. OCUPACIÓ, POLÍTICA SOCIAL, SALUT I CONSUM

3.1 OCUPACIÓ, POLÍTICA SOCIAL I IGUALTAT

En el marc de la revisió de l'Estratègia de Lisboa per a més enllà del 2010 i del context actual de crisi econòmica, el Govern de Catalunya planteja la necessitat de treballar a nivell europeu en un seguit d'accions prioritàries per tal d'assolir una recuperació sostenible. Aquestes accions han de comptar amb la implicació dels agents econòmics i socials.

En primer terme, el Govern de Catalunya proposa fomentar la creació d'ocupació i assolir un millor entorn empresarial. Per tal d'aconseguir aquest objectiu, caldria prestar suport a sectors emergents, fomentar l'esperit empresarial i l'emprenedoria, afavorir fórmules d'economia social, promoure la responsabilitat social empresarial com una millora de la competitivitat de les empreses i promoure ocupacions de qualitat.

A banda, caldrà prestar particular atenció al manteniment de l'ocupació, actuant amb adaptacions puntuals i ajustaments, mesures de flexibilització i promoció de la mobilitat laboral mantenint els drets laborals dels treballadors desplaçats.

L'augment de la competitivitat de les empreses i la inversió en les persones és una altra de les prioritats que el Govern de Catalunya creu que ha de veure's reflectida al programa de la presidència espanyola del Consell de la UE, tot posant l'accent en la formació i la qualificació. La promoció de la recerca i el desenvolupament i el suport a l'ús de les noves tecnologies constitueix un aspecte clau per assolir aquest objectiu.

També ho és la millora de les capacitats i l'ocupabilitat de les persones amb cursos de formació d'alta qualitat orientats a sectors emergents i noves oportunitats de treball, per tal de facilitar la transferència de sectors productius en declivi a sectors emergents, en particular els relacionats amb les noves tecnologies i els nous sectors ambientals, especialment els vinculats amb l'impuls d'una economia ecoeficient. És important també augmentar les qualificacions de tots els nivells formatius, adequant-les amb anticipació a les necessitats del mercat de treball. També pot contribuir a assolir aquest objectiu la promoció de fórmules que combinin treball i formació. És en aquest àmbit de la capacitació que Catalunya acollirà una conferència internacional sobre noves capacitats per al futur de l'ocupació que s'integrarà en el programa d'activitats de la presidència espanyola del Consell.

Un quart objectiu a desenvolupar en el marc de la presidència espanyola de la UE és el suport i impuls a les persones aturades en pro de la cohesió social. En aquest àmbit caldria promoure accions adreçades a la promoció de mercats laborals inclusius, la prevenció de l'atur de llarga durada i l'adequació de les persones aturades als llocs de treball disponibles, així com la millora de les seves capacitats. També es fa necessari enfortir els serveis públics d'ocupació, a través de l'adopció d'un enfocament preventiu i la millora dels àmbits de la intermediació i orientació per a una ràpida incorporació de les persones aturades al mercat de treball, la identificació de les seves capacitats i interessos, l'adopció de decisions formatives i d'ocupació, i la gestió de l'aprenentatge i la trajectòria individual de les persones aturades.

Així mateix, el Govern de Catalunya aposta per l'ús del Fons Social Europeu per a la implementació de les Orientacions per a l'Ocupació, amb accions suplementàries de suport a l'ocupació, principalment en benefici de la població més vulnerable: joves, dones, persones aturades d'edat avançada i persones amb dificultats especials. Per la seva banda, el Fons d'Ajustament a la Globalització hauria de ser mobilitzat d'una manera més flexible i adaptada al context.

Per últim, pel que fa a l'àmbit de l'ocupació, el Govern de Catalunya creu que, tant per raons econòmiques com humanes, la salut i la seguretat en el treball han d'ocupar un lloc destacat en l'agenda política europea. La necessària avaluació de l'Estratègia Europea de Seguretat i Salut en el Treball 2007-2012 ha de dotar-la de capacitat suficient d'adaptació a la realitat socioeconòmica a curt i llarg termini per tal d'aprofitar la possibilitat d'un creixement més equilibrat que assoleixi la seguretat i la salut en el treball com un element de competitivitat de les empreses europees.

En l'àmbit de la política social, amb vista a la definició d'una nova Agenda Social Europea i en el marc de l'Any Europeu contra la pobresa i l'exclusió social, el Govern de Catalunya atorga màxima importància a la inserció laboral de persones amb risc d'exclusió social. En aquest sentit, cal emprendre mesures de potenciació de la inserció a les empreses, impuls dels centres especials de treball per a persones amb discapacitat i metodologies actives per a la inserció de persones que perceben rendes mínimes d'inserció, entre altres mesures.

Amb vistes a l'elaboració del nou Pla per a la Igualtat entre Dones i Homes, el Govern de Catalunya considera que s'ha de prestar màxima atenció a l'ocupació de les dones, la conciliació de la vida personal i laboral, el combat de la segregació horitzontal i vertical, la igualtat retributiva entre dones i homes, la incorporació de les dones en

àmbits de treball masculinitzats, l'accés de les dones a càrrecs de decisió i la prevenció de l'assetjament sexual, psicològic i moral a la feina.

3.2 HABITATGE I POLÍTIQUES URBANES

Com ja es va posar de manifest en la posició de la Generalitat de Catalunya davant la consulta pública sobre el Llibre verd de la cohesió territorial, totes les polítiques sectorials de la UE han de prestar atenció al aspectes territorials des de l'inici de la seva concepció, tenint en compte factors tan diversos i de competència molt heterogènia entre els diferents nivells de govern, com l'educació, el mercat de treball, el model urbanístic i, òbviament, les polítiques urbanes i d'habitatge, de manera que contribueixin a evitar l'exclusió social i a donar suport a les zones més desfavorides.

En l'enfocament de les polítiques urbanes i d'habitatge i, per extensió, en les polítiques de cohesió territorial, s'han de tenir en consideració les conseqüències en els territoris concrets i, en aquest aspecte, són les administracions més properes les que estan en millor posició per identificar les idiosincràsies i les prioritats específiques de cada territori de cara a millorar el benestar de la seva població. Davant d'això, es fa necessari plantejar un major pes de les regions en el procés de decisió i de gestió de les polítiques urbanes promogudes per la Unió Europea, assegurant, a la vegada, una representació adequada i proporcional dels municipis i altres ens territorials supramunicipals que, juntament amb les regions, són els agents clau per a la cohesió territorial i les polítiques urbanes i d'habitatge.

Aquesta voluntat de tenir una major participació per part de les regions, dins l'àmbit de les polítiques urbanes a nivell europeu, ja ha estat posada de manifest en el nostre país amb l'impuls pel Govern de la Generalitat del Programa de barris, i la seva difusió i integració dins els programes dels fons europeus estructurals.

En l'àmbit de l'habitatge, la presidència espanyola té tasques importants a desenvolupar. Tot i no ser competència comunitària, el Govern de Catalunya considera que l'habitatge ocupa un lloc destacat tant en les polítiques ambientals com en les polítiques de cohesió social.

Així doncs, el Govern de Catalunya considera necessari avançar en totes les línies obertes de la UE pel que fa a ajuts a la rehabilitació d'edificis (IVA reduït, fons FEDER...). Es tracta de línies obertes per la UE, però que requereixen de l'acceptació i del desenvolupament per part dels estats membres. Així mateix, cal enfortir la presència de la qüestió de l'habitatge en totes les línies d'actuació de la UE dedicades a la lluita contra l'exclusió social. S'ha de prestar especial atenció, també, al compliment de la normativa i les orientacions sobre l'eficiència energètica dels edificis.

3.3 SALUT I CONSUM

En matèria de salut, el Govern de Catalunya considera important seguir avançant en els treballs per a l'aprovació de la directiva relativa a la donació i el transplantament d'òrgans, així com en el desenvolupament de les teràpies avançades.

En l'àmbit dels medicaments, s'anima a continuar amb els treballs en matèria de seguretat i qualitat dels medicaments a través d'accions adreçades a millorar la resistència antimicrobiana, l'ús racional dels antibiòtics, la farmacovigilància, la

seguretat dels assajos químics i biològics i la lluita contra la falsificació de medicaments.

Així mateix, el Govern de Catalunya dóna suport al foment de la innovació en l'àmbit de la salut pública a través de la identificació de bones pràctiques i de la vigilància dels determinants socials de la salut. L'aplicació de les noves tecnologies en l'àmbit de la salut i la consolidació d'estratègies de seguretat per al pacient haurien de ser, per tant, també prioritats de la presidència espanyola. El projecte de l'"e-salut" és un element de cohesió i transformació de la salut europea que cal potenciar i, en aquest sentit, tindrà lloc a Barcelona sota presidència espanyola la Conferència Ministerial de la UE sobre e-Salut, on es farà un balanç dels primers 20 anys d'aquest projecte i el seu futur en l'horitzó de l'any 2020.

També es considera prioritari avançar en la identificació de models d'intervenció efectius i integrals (prevenció, assistència i rehabilitació) en relació a les malalties cròniques i no transmissibles. Es considera positiu que s'atengui aquesta prioritat des de la perspectiva de la universalització i de la cohesió territorial, de la implicació dels professionals, de l'ús d'eines tecnològiques i del coneixement en l'àrea de cures pal·liatives i de grups de patologies com el càncer, EPOC, malalties mentals i malalties poc freqüents.

El Govern de Catalunya proposa també prioritzar aspectes relacionats amb la humanització de la salut i el voluntariat sanitari, tenint en compte que durant la presidència espanyola del Consell de la UE se celebrarà a Barcelona el Dia Mundial del Donant de Sang.

Caldria també posar en comú a escala europea el tractament dels vincles entre qualitat del medi i salut, així com consolidar la cooperació sanitària en l'àmbit mediterrani.

En l'àmbit específic del consum, cal desenvolupar el Pla d'Acció sobre Consum i Producció Sostenibles de la UE. Específicament, cal impulsar el caràcter d'exemplaritat que han de tenir les administracions públiques en el foment de la compra pública verda.

4. COMPETITIVITAT

4.1 INDÚSTRIA

Pimes

El Govern de Catalunya considera prioritari el desenvolupament de la iniciativa europea en favor de les pimes coneguda com a Small Business Act (SBA). En aquest sentit, d'una banda, considera necessari millorar el coneixement quantitatiu i qualitatiu de la realitat de les petites i mitjanes empreses per poder avançar en el desenvolupament i implementació dels 10 principis de la SBA. D'altra banda, també esdevé convenient adaptar els principis continguts en la SBA a les diferents tipologies de petites i mitjanes empreses. Així mateix, cal reforçar el seguiment i l'avaluació

periòdica de l'aplicació de la SBA, definint els indicadors necessaris per conèixer el grau d'assoliment dels objectius previstos.

Atès l'ambició pla d'actuacions que el Govern de Catalunya ha posat en marxa en desenvolupament de la SBA, Catalunya es postula com a candidata per dur a terme una prova pilot d'aplicació de la SBA.

Sector de l'automoció

El Govern de Catalunya emplaça la presidència espanyola del Consell a reforçar, consolidar i concretar l'Estratègia Europea per a l'Automòbil de cara a la propera dècada (horitzó 2020). En aquest sentit, es proposa determinar l'agenda de treball per definir una aposta al més alt nivell polític de la UE pel cotxe de futur, la qual cosa hauria d'afavorir les decisions d'inversió dels grans fabricants a l'espai europeu, així com orientar les polítiques públiques pel que fa a l'execució d'infraestructures en àmbits tan rellevants com la innovació tecnològica o les xarxes de distribució energètica. Atès el fort impacte territorial que tindrà aquesta estratègia, el procés hauria de comptar necessàriament amb una major participació de les regions europees d'automoció.

4.2 TURISME

El Govern de Catalunya emplaça la presidència espanyola de la UE a assentar les bases d'una política turística europea amb l'objectiu de coordinar les mesures de la UE que afecten l'activitat i el sector turístic i, en definitiva, potenciar el turisme tant intraeuropeu com forà.

4.3 RECERCA

En l'àmbit de la recerca, en primer lloc, el Govern de Catalunya romandrà atent al disseny d'un nou model de governança per a l'Espai Europeu de Recerca en base a les conclusions del Procés de Ljubljana. A aquest respecte, el Govern de Catalunya advoca perquè, en el marc de la Programació Conjunta de les prioritats de recerca, es tinguin també en compte les necessitats territorials, no només les temàtiques.

Així mateix, des de Catalunya es vol posar de relleu en aquesta presidència espanyola la possibilitat i oportunitat de la participació catalana en algunes de les grans infraestructures d'R+D europees, sense excloure la possibilitat que alguna d'elles es pogués instal·lar en territori català.

D'altra banda, l'organització i el desenvolupament d'una conferència europea centrada en grans infraestructures de recerca, tractant aspectes com la seva concepció i ús col·laboratiu i el valor afegit que suposen en el context on són ubicades, és un tema altament prioritari per als interessos del Govern català.

5. TRANSPORT, TELECOMUNICACIONS I ENERGIA

5.1 TRANSPORT

En matèria de transport, el Govern de Catalunya presta la màxima atenció al procés de revisió de les Xarxes Transeuropees de Transport (XTE-T), que necessàriament han de millorar la comunicació entre el sud-oest europeu i la resta d'Europa, incorporant el corredor mediterrani i les seves principals branques de connexió com a eixos prioritaris, així com donant un nou impuls a l'eix vial Barcelona-Toulouse per l'E-9. La prioritització de finançament de les XTE-T ha d'agilitar especialment la realització dels enllaços transfronterers per tal d'integrar les diferents xarxes de transport.

La presidència espanyola del Consell és també un bon moment per impulsar la cooperació en matèria de transport entre els estats membres de la UE i els països mediterranis, a través, per exemple, de l'establiment de programes d'impuls de les autopistes del mar i del transport marítim de curta distància (*short sea shipping*).

5.2 TELECOMUNICACIONS

La Comissió Europea va encetar el debat de la incorporació de la banda ampla al concepte de servei universal el passat mes de desembre de 2008. Actualment s'està duent a terme la definició de l'estratègia post-Lisboa 2010 i aquest serà un dels punts a tenir en compte. El Govern de la Generalitat de Catalunya considera que al segle XXI tant la telefonia mòbil com la banda ampla han de formar part de la definició de servei universal, posició que caldria que es veiés reforçada durant el període de la presidència espanyola.

Així mateix, si, com previst, l'Organisme dels Reguladors Europeus de les Comunicacions Electròniques (BEREC, en les seves sigles en anglès) comença a ser operativa durant el primer trimestre de 2010, el Govern de Catalunya demana la vinculació de les regions amb competències en matèria de comunicacions electròniques als treballs del dit organisme.

A banda, el Govern considera que cal reforçar l'objectiu del Pla Europeu per a la Recuperació Econòmica referent al desenvolupament de la banda ampla rural. En aquest sentit, caldria garantir que els fons que donen suport a aquesta iniciativa, canalitzats a través d'iniciatives FEADER de desenvolupament rural, es destinin finalment a finançar l'impuls de la societat de la informació a les zones rurals. Fins ara, aquest objectiu ha pogut mancar del finançament addicional previst en benefici d'altres iniciatives.

5.3 ENERGIA

En el marc del futur Pla Energètic per a Europa 2010-2012, el Govern de Catalunya considera que s'ha de prestar l'atenció necessària a les infraestructures energètiques de producció, transport i distribució que han de permetre garantir la seguretat d'abastiment i un pes creixent de les energies renovables. En aquest sentit, cal impulsar el paquet energia-clima que la UE va aprovar definitivament el 6 d'abril de 2009, la qual cosa requerirà promoure activament l'eficiència energètica i la innovació tecnològica per aconseguir una reducció efectiva de les emissions de CO₂. Així mateix, cal millorar les interconnexions energètiques i la diversificació de l'estructura actual i prevista d'abastament energètic, per tal de minimitzar els riscos potencials de manca d'abastament i la dependència excessiva quant a orígens geogràfics, així com generar un mercat interior de l'energia més competitiu i flexible.

Correspondrà també a la presidència espanyola posar en marxa les iniciatives industrials previstes al Pla Estratègic Europeu de Tecnologies Energètiques, així com el desenvolupament del l'Institut Europeu d'Innovació i Tecnologia. Amb l'objectiu que Europa sigui líder mundial en les tecnologies amb les quals s'ha de dur a terme la transició cap a un model energètic sostenible, el desenvolupament d'aquest Pla ha de comptar amb la participació de tots els actors competents en la matèria.

Cal fer, també, un seguiment actiu de les actuals orientacions europees sobre eficiència energètica, amb una especial referència als edificis.

6. AGRICULTURA I PESCA

El futur de política agrícola i de desenvolupament rural de la UE constitueix també una de les prioritats del Govern de Catalunya. Aquest futur vindrà condicionat estretament pel marc financer de la UE per al període 2013-2020 i, de retruc, per la definició de la futura política de cohesió territorial. La Generalitat de Catalunya considera necessari que la presidència espanyola impulsi un debat sobre aquestes qüestions garantint les necessitats i les prioritats del sector agrícola, amb especial atenció a les zones desafavorides.

A nivell internacional, es considera essencial que la represa de les negociacions en el si de l'Organització Mundial del Comerç i la previsible afectació per al sector agrícola sigui efectuada de forma respectuosa amb les realitats socials i econòmiques del sector, garantint-ne unes condicions satisfactòries per al món rural de la UE i de Catalunya.

En un altre ordre de prioritats, el Govern de la Generalitat de Catalunya desitja exposar alguns dels àmbits legislatius vinculats a l'agricultura, la ramaderia i la pesca que es consideren prioritaris. Aquests àmbits fan referència a la qualitat de productes alimentaris; la sanitat animal; la sanitat vegetal; les normes sobre producció agrícola i regulació de mercats; les mesures agroambientals i la producció ecològica; i, finalment, la legislació sobre els organismes genèticament modificats. També es considera prioritari el seguiment del debat orientatiu sobre la futura política de pesca per garantir-ne la sostenibilitat i la seva relació amb la proposta de política marítima integrada.

7. MEDI AMBIENT

El Govern de Catalunya considera que els criteris ambientals i, més àmpliament, l'objectiu d'un desenvolupament sostenible, han de ser un eix transversal que incideixi sobre totes i cadascuna de les polítiques de la Unió, i així hauria de veure's reflectit en el programa de la presidència espanyola del Consell.

7.1 CANVI CLIMÀTIC

La presidència espanyola del Consell haurà de prosseguir amb els treballs en matèria d'energia i canvi climàtic. Aquesta qüestió comprèn des del seguiment de les orientacions europees sobre eficiència energètica (amb una especial referència als

edificis) fins a les tasques derivades del Llibre Blanc sobre l'Adaptació al Canvi Climàtic.

Arran de la reunió de la Convenció Marc sobre Canvi Climàtic que tindrà lloc el desembre de 2009 a Copenhaguen, correspondrà a la presidència espanyola adoptar una posició activa per tal d'implementar a escala europea l'acord global que s'adopti en substitució del Protocol de Kyoto o per tal d'impulsar els passos necessaris per arribar a resultats satisfactoris en aquesta matèria.

7.2 BIODIVERSITAT I ÚS SOSTENIBLE DELS RECURSOS NATURALS

En ocasió de l'Any Internacional de la Biodiversitat, la presidència espanyola del Consell haurà de liderar una actuació decisiva de la Unió en favor de la biodiversitat. En aquest context, caldrà avançar en el tractament del problema de les espècies exòtiques invasores, una qüestió que va ser introduïda per Espanya en l'agenda europea.

L'aigua també constitueix un assumpte prioritari, per la necessitat de millorar la gestió dels recursos hídrics en un context de canvi climàtic. Concretament, la data de març de 2010 és clau per a la implementació de la Directiva Marc de l'Aigua. En aquesta data, la Comissió Europea ha d'haver rebut tots els plans de gestió de conca, element cabdal de la directiva, i és per això que s'ha convocat per a aquell mes una reunió de directors generals d'Aigua de la UE. La valoració dels plans de gestió és de capital importància en aquest semestre i un element que la presidència espanyola haurà de seguir amb especial interès.

La presidència espanyola del Consell també ha de suposar l'impuls definitiu als treballs per a l'adopció de la Directiva de Protecció del Sòl, un àmbit en què calen mesures vinculants de protecció específica a nivell de la UE.

7.3 CONTAMINACIÓ INDUSTRIAL I RESIDUS

És possible també que la presidència espanyola hagi de prendre el relleu de la presidència sueca en les negociacions per a l'adopció de la directiva de prevenció i control integrats de la contaminació. Atesa la seva gran repercussió esperada en les activitats industrials, el Govern de Catalunya advoca perquè la directiva resultant sigui un element fonamental per a la reducció de la contaminació industrial, alhora que sigui un estímul per al foment i la consolidació d'una indústria sostenible.

Un altre tema important per a la presidència espanyola serà la qüestió de la gestió dels bioresidus, sobre la qual caldrà prosseguir el debat i impulsar, a partir del Llibre Verd presentat per la Comissió el desembre de 2008, l'elaboració de normativa europea.

8. EDUCACIÓ, JOVENTUT I CULTURA

8.1 EDUCACIÓ

En matèria d'Educació, és de particular importància per al Govern de Catalunya l'avaluació dels objectius educatius de Lisboa, així com la formulació de nous objectius, que tindran lloc durant la presidència espanyola del Consell en el marc de la revisió de l'Estratègia de Lisboa. Caldrà prestar atenció a l'extensió de la mobilitat

formativa, així com al desplegament de l'espai europeu de formació professional, complementari de l'Espai Econòmic Europeu, entre d'altres aspectes.

El semestre de presidència espanyola també serà un bon moment per aprofundir sobre el Marc comú de referència entre els diferents sistemes de qualificació i els seus nivells, ja sigui per a l'educació general i superior com per a la formació professional, en base a l'avaluació que està previst que faci la Comissió l'any 2009.

8.2 CULTURA

El semestre de presidència espanyola del Consell és una bona ocasió per explotar les potencialitats de la cultura per avançar en la societat del coneixement i assolir els objectius de l'Estratègia de Lisboa, així com per generar una identitat europea compartida com a base de la ciutadania europea.

Correspondrà a la presidència espanyola impulsar accions dirigides a implementar a la Unió Europea de dos textos cabdals per a la cultura: d'una banda, la Convenció sobre la Protecció i la Promoció de la Diversitat de les Expressions Culturals de la UNESCO i, de l'altra, l'Agenda Europea per a la Cultura en un Món Globalitzat.

La diversitat cultural és un senyal d'identitat de la Unió que ha de ser preservada i potenciada. En aquest sentit, el Govern de Catalunya proposa la creació d'un grup de treball transversal (cultura, educació, immigració...) a escala de la UE per tal de definir estratègies i actuacions en l'àmbit de la diversitat cultural europea. Així mateix, advoca per la introducció de criteris de promoció i respecte de la diversitat en la valoració dels projectes europeus (especialment en aquells avaluats per l'Agència Executiva d'Educació, Audiovisual i Cultura). Caldria també potenciar la promoció de la diversitat cultural en els currículums escolars. Eventualment, es podria valorar la conveniència de crear un Observatori Europeu de la Diversitat Cultural que treballi en aquest àmbit i que compti amb la participació de les entitats subestatals com a representants de la diversitat cultural europea.

La protecció i promoció del patrimoni cultural europeu és un altre dels objectius que caldria recollir al programa de la presidència espanyola. En aquest àmbit esdevé prioritari el desenvolupament del segell de patrimoni europeu, com a referència comuna, que hauria de bastir-se a partir de les comunitats regionals.

El suport a les indústries culturals com a potenciadores de la diversitat cultural hauria de ser també una de les prioritats de la presidència espanyola. En aquest sentit, caldria impulsar mesures com ara fomentar l'audiovisual a nivell europeu, impulsar l'intercanvi en festivals europeus, crear un programa potent per facilitar la mobilitat dels artistes (un "Erasmus" de la cultura), aprofundir en la televisió sense fronteres i promocionar els productes culturals europeus a l'exterior.

8.3 MULTILINGÜISME

La presidència del Consell per part d'un estat membre multilingüe com Espanya ha d'assumir activament l'objectiu de la difusió del multilingüisme a la UE, a partir del projecte que tots els ciutadans europeus dominin almenys tres llengües (la pròpia més dues altres llengües). És per això, que sota presidència espanyola s'haurien de definir els instruments necessaris per aconseguir aquest objectiu, des d'una perspectiva

transversal (des d'àmbits com Educació, Cultura, Afers Socials, Immigració, etc.), els quals podrien ser recollits en un Acord Europeu per les Habilitats Lingüístiques, en la línia de l'Estratègia de Lisboa.

En el marc de l'Any Europeu de Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social, caldria posar en valor la capacitat d'inclusió social que suposen els diversos models d'aprenentatge de llengües dins d'una Europa diversa.

Així mateix, la Unió Europea hauria d'actuar en la promoció de les llengües d'abast no estatal, minoritàries i minoritzades, com a elements de la diversitat lingüística europea que més necessiten de protecció.

8.4 ESPORTS

Atès que el Tractat de Lisboa atorga a la Unió de competències per donar suport, coordinar i complementar l'acció dels estats membres en matèria d'esports, el Govern de Catalunya proposa la creació d'una agència europea de l'esport.

Les agències han demostrat ser especialment pertinents en l'àmbit de les competències compartides, quan l'execució de polítiques a nivell comunitari necessita anar acompanyada d'una estreta col·laboració entre els estats membres i la UE, tal i com afirma la Comissió a la seva Comunicació COM(2008) 135 sobre les Agències Europees.

Així mateix, l'esport es relaciona amb altres àmbits que justifiquen la intervenció de les institucions comunitàries, com per exemple, la salut humana, l'educació i la integració social i cultural. A més, la legislació en matèria de competència i les disposicions sobre el mercat interior s'apliquen a l'esport com a activitat econòmica. L'esport també està subjecte a altres aspectes importants de la legislació comunitària, com ara la prohibició de discriminació per raons de nacionalitat les disposicions relatives a la ciutadania de la Unió europea i la igualtat entre homes i dones en matèria d'ocupació, com ha posat de relleu la Comissió en el Llibre Blanc sobre l'Esport.

És per tot això que es proposa la creació d'una agència específica com a punt comú de diàleg i trobada, d'estudi tècnic i de mitjà de cooperació entre els estats membres en matèria d'esports.

III. CONSIDERACIONS DE CARÀCTER INTERN SOBRE LA PARTICIPACIÓ D'ESPANYA A LA UNIÓ EUROPEA: UNA PRESIDÈNCIA RESPECTUOSA DE L'ESTRUCTURA AUTONÒMICA I PLURILINGÜE DE L'ESTAT

Des de la perspectiva del Govern de la Generalitat de Catalunya, i en relació als assumptes de naturalesa institucional, la presidència semestral espanyola de la UE hauria de recollir i reflectir en particular dues qüestions que constitueixen elements estructurants de la realitat política i jurídica constitucional espanyola. En paral·lel, la possible entrada en vigor, durant la presidència espanyola del primer semestre de 2010 del Tractat de Lisboa revela la major rellevància d'aquestes consideracions de la Generalitat en la mesura que el nou Tractat destaca com a principi de la Unió el respecte de l'autonomia regional i local, i reconeix la promoció i el foment de la diversitat cultural i lingüística dels pobles d'Europa com un dels seus objectius.

La primera consideració es deriva del propi model d'Espanya com a estat descentralitzat, políticament i administrativa, amb un repartiment de competències legislatives i reglamentàries que fa de les comunitats autònomes un actor institucional de primer ordre en l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques.

En segon lloc la presidència espanyola hauria de donar una visibilitat més adequada a la realitat multilingüe de la societat espanyola, que té la seva concreció jurídica en el sistema lingüístic que es desprèn del bloc de constitucionalitat, en base al qual les llengües catalana, basca i gallega són oficials, juntament amb la llengua castellana, en el territori de les comunitats autònomes on els respectius estatuts d'autonomia així ho estipulen.

En opinió del Govern de la Generalitat de Catalunya, els dos elements citats haurien de tenir la seva adequada plasmació en relació tant amb els aspectes conjunturals i d'oportunitat política que tot exercici de la presidència de la UE comporta com, i segurament de manera encara més significativa, en relació amb el procés continu i permanent d'exercici de les responsabilitats i competències que el Govern i l'Administració General de l'Estat desenvolupa en els processos de formació de les polítiques comunitàries i l'adopció de les seves corresponents normes jurídiques.

Per tot això, el Govern de la Generalitat de Catalunya desitja expressar al Govern d'Espanya tres consideracions fonamentals sobre la Unió Europea coincidint amb la presidència del Consell, el caràcter de les quals, però, s'estén més enllà del primer semestre de 2010.

1. La participació de les comunitats autònomes en el Consell de Ministres i òrgans de suport

El Govern de la Generalitat de Catalunya proposa que la participació de membres dels governs de les comunitats autònomes en el Consell de Ministres s'ampliï a les cinc formacions del Consell no previstes en els acords de la CARCE de 2004, com també en les trobades ministerials informals. Es tractaria d'una participació que enfortiria notablement la Delegació espanyola en els esmentats Consells de Ministres i constituïria una evolució dels actuals mecanismes de la CARCE.

En el cas de les formacions del Consell obertes a participació autonòmica, el Govern de la Generalitat de Catalunya proposa la celebració descentralitzada de part de les

reunions previstes a Espanya (reunions informals del Consell de Ministres i/o dels seus respectius grups de treball, altres trobades informals,...). Així mateix, cal que la posició comuna de les comunitats autònomes sigui degudament tinguda en compte al llarg de tot el procés de negociació, tal com ja preveuen els acords de la CARCE, i que es vetlli perquè sigui visible la representació autonòmica en la reunió del Consell, preveient, entre altres aspectes, una intervenció directa del conseller/a autonòmic durant la reunió, prèviament acordada i basada en la posició comuna de les comunitats autònomes.

Igualment, el Govern de la Generalitat de Catalunya assenyala la possibilitat que la delegació espanyola en alguns dels Consells de Ministres concernits pels acords de la CARCE fóra presidida pel conseller/a sectorial del govern autonòmic que assumeixi, durant el període, la representació de les altres comunitats autònomes. Aquesta presidència autonòmica també s'hauria de poder exercir en determinats grups de treball preparatoris de les formacions del Consell obertes. Aquest supòsit es podria plantejar en àmbits sectorials on les competències corresponen majoritàriament a les comunitats autònomes i constituïria una manifestació clara de l'estructura política descentralitzada de l'Estat.

2. La llengua catalana

En l'àmbit lingüístic, el Govern de la Generalitat de Catalunya considera imprescindible, per raons al·ludides anteriorment, que els elements de visualització de la informació relativa a la presidència incorporin la llengua catalana en totes aquelles comunicacions dirigides als ciutadans i que tenen la seva especial expressió en el portal web de la presidència.

En aquest sentit i també en relació als aspectes lingüístics, el Govern de la Generalitat de Catalunya, atenent al precepte estatutari que imposa a la Generalitat i a l'Estat l'obligació d'emprendre les accions necessàries per al reconeixement de l'oficialitat del català a la Unió Europea, considera l'exercici de la presidència espanyola un moment oportú per impulsar l'extensió de l'actual acord de la Mesa del Parlament Europeu i la revisió i extensió dels acords administratius existents celebrats pel Govern d'Espanya i diverses institucions i organismes comunitaris.

3. Els mandats de negociació de les delegacions espanyoles en el Consell

Més enllà de l'exercici concret de la presidència semestral, el Govern de la Generalitat de Catalunya considera que els dos elements esmentats –el caràcter descentralitzat i plurilingüe de l'Estat– han de conformar el desenvolupament de la participació de l'Estat en l'elaboració de les normes i polítiques comunitàries.

Així, d'una banda, el Govern de la Generalitat de Catalunya exposa la necessitat d'integrar entre els mandats de negociació que assumeixen les respectives delegacions, la formulació d'una reserva d'estudi sobre qualsevol proposta d'acció o norma comunitària susceptible d'alterar el sistema constitucional intern espanyol de repartiment de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes. Aquesta reserva d'estudi s'hauria de formular tant davant propostes de caràcter substantiu com davant les que contenen disposicions de naturalesa administrativa i processal, garantint plenament l'aplicació del principi de neutralitat del dret comunitari.

Aquesta mateixa consideració de reserva d'estudi s'hauria de realitzar també en relació amb totes les propostes normatives i accions, de naturalesa institucional o sectorial, que es debaten en el si del Consell de Ministres i que es refereixin o puguin tenir conseqüències sobre el sistema jurídic i lingüístic espanyol, tal i com es manifesta a partir del bloc de constitucionalitat ja citat.